

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 1 – 2001
26. mars
Utgivelse nr. 22
Årgang 11

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Nore-Nytts redaksjonskomité takker for seg!

Se leder side 2

Veteran-
juveler
utdelt

Se side 5–7

Ny Rebekka
Leirforening
stiftet

side 11

AS Nore –
Årsberet-
ning og
regnskap
side 19–20

Takk for oss!

I forrige nummer av bladet kunne redaksjonskomite og lesere gratulere hverandre med "Nore-Nytt"'s 10 års jubileum. To av redaksjonens medlemmer, Randi Lund Jacobsen og Dagfinn Arnesen, har tjenestegjort i 6 av disse 10 år, og medlemmet Egil Ingar Karlsen i 4 år. Dette viser at det er behov for en forandring – av flere grunner. For det første er det viktig og riktig – at flest mulig av søstrene og brødrene får anledning til aktivt å føre bladet videre. For det annet kan man etter så vidt lang tjeneste ha behov for avløsning av rent personlige årsaker. Og sist, men ikke minst, kan en redaktør etter noen år føle at man går "tom" for ideer og inspirasjon. De tre ovenfor nevnte medlemmer har derfor besluttet å fratre. Dette betyr ikke at de overlater sine etterfølgere til tilfældighetene. Det fjerde medlem av den nåværende redaksjonskomite, Solveig Johansen, fortsetter i sitt verv og vil dermed være en garantist for kontinuiteten.

Vi som fratrer, takker altså nå for oss. La oss da straks fastslå at vårt arbeid har vært givende for oss selv. Hvor givende det har vært for vår leserkrets, får andre bedømme. Redaksjonsarbeidet har så visst vært interessant og lærerikt, og vi har høstet mange og forskjellige erfaringer.

Redaksjonskomiteens syn har vært at dens fremste oppgave og ansvar er å få utgitt en avis. Dette er ikke ensbetydende med at alt skrivearbeidet skal legges på komiteens skuldre, men at komiteen gjennom sitt arbeid inspirerer og engasjerer logemedlemmer til å bidra med stoff. Vi har ønsket et forholdsvis bredt spekter – referater, debattinnlegg, spørsmål og selvfølgelig – innlegg som har med logen og vår Orden å gjøre, i den utstrekning dette kan skje i en "åpen" avis.

Mange søstre og brødre har oppfylt vårt ønske, noe vi er meget takknemlige for. Det er vårt håp at en slik utvikling blir videreført, slik at den fremtidige redaksjon får den støtte fra logemedlemmene som er en absolutt forutsetning for å kunne opprettholde "Nore-Nytt"'s kvalitative og kvantitative standard.

Den nåværende redaksjonskomite har i hele sin funksjonstid hatt et meget tillitsfullt og godt samarbeid, preget av "stå på"-humør. Og sist, men ikke minst, har samarbeidet med vår tekniske stab, Åse Karin Røsand og Svein Hellerud, vært utmerket.

Vi takker for vårt interne samarbeid, samtidig som vi ønsker Solveig Johansen og de påtroppende redaksjonsmedlemmer lykke til med det videre arbeid. Vår takk går også til de trykkeriansvarlige, og sist, men ikke minst, til våre lesere for den tillit som er vist oss.

Randi Lund Jacobsen
Egil Ingar Karlsen
Dagfinn Arnesen

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2001
Årgang 11
26. mars 2001
Utgivelse nr. 22

Redaksjonskomité:
Randi Lund Jacobsen
Solveig Johansen
Egil Ingar Karlsen
Dagfinn Arnesen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Åse Karin Røsand

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget.

Innhold:

Takk for oss!	2
Minneord – Marit Hoff	3
Minneord – Arve Brønn	3
Minneord – Lars Eric Herrstrøm	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	5
Veteranjuveler	5-7
Håkon Håkonsson – 40 års jubileumsberetning	7
Leir nr. 7 Østfold, 40 år	8
Vi blir eldre	9
Ord til ettertanke	9
Jeg undres også	10
Tanker om relasjoner	10
Logesøster i hverdagen	10
Ny Rebekkaleir forening er stiftet i Østfold	11
Julemøte i Loge Cecilia	11
Juletreff i Loge Cecilia 2000	12
Odd Fellow Foreningen	
Costa Blanca	13
Nyhetsbrev fra SOS Bethlehem	14
Nyhetsbrev fra SOS Keila	14
Trivsel, ja, hva er det?	15
I faraoenes land	16
Landet som mange tok en bit av	17
A/S NOREs Årsberetning	19
A/S NOREs Regnskaper	20

Minneord

Søster Marit Hoff, født 24/3 1924 er gått bort. Søster Marit ble opptatt i Loge Cecilia 22/11 1976, og hennes medlemskap varte i nesten 25 år. I alle disse år var hun en ivrig logedeltaker helt til "fallet ned trappa hjemme" gjorde henne ute av stand til å klare seg selv. Søster Marits kjennemerke var hennes sosiale natur, noe ikke minst hjembygdas lag og foreninger fikk stor nytte av. Men også logen fikk nytte og glede av hennes fine egenskaper og hennes lune og varme vesen. Søster Marit var en logesøster i ordets rette forstand. Vi søstre vil savne henne. Søster Marit Hoff ble begravet fra Skiptvet kirke 14. februar. 6 Rebekkasøstre sto æresvakt ved båren, og mange andre logesøstre hadde møtt fram. Loge Cecilia vil

huske søster Marit Hoff som det positive menneske hun var og lyse fred over hennes minne.

R.L.J.

Minneord

Bror ARVE JOHANNES BRØNN døde 1. mars 2001. Han var født 28. juli 1908 og ble således 92 år.

Arve Brønn ble opptatt i loge nr. 30 Grimkell 4. oktober 1954 og fikk logens høyeste grad 1. oktober 1956. Han ble opptatt i Leir nr. 7 Østfold 11. september 1962 og fikk leirens høyeste grad 6. oktober 1964. Da loge nr. 62 Håkon Håkonsson ble stiftet i november 1959 var Arve Brønn blant de brødrene fra Indre Østfold som gikk over til den nye logen. Han hadde følgende embeter i logen: IV 1964/65, Fører 66/67, Kap. 68/69, OM's V.ass. 75/77, Inspektør 77/79 og Kasserer 79/81.

I Leiren hadde han embetet som 2. Leirvakt 79/81. Arve Brønn fikk 25 års veteranjuvelen 4/10 1979 og 40 års veteranjuvelen 6/10 1994. Arve Brønn var medlem av styret for A/S Nore i 12 år fra 1973 til 1985 og han var formann i styret i tre år fra 1980 til 1983. Hans arbeid for logen stoppet imidlertid ikke med dette. Han var blant initiativtakerne for opprettelse av Seniorgruppa i 1985 og han var formann i gruppa de to første årene.

Arve Brønn oppnådde en meget høy alder. På grunn av alder og sviktende helse ble det naturlig nok ikke mulig for ham å delta i ordensarbeidet de siste årene, men vi eldre brødrene i logen sitter igjen med minnet om en god logebror som la ned et betydelig arbeid for logen og ordenen.

Magne

Lars Eric Herrstrøm til minne

Bror Lars Eric (Lasse)

Herrstrøm døde 3. mars 2001. Han var født 2. januar 1939 og ble opptatt i vår loge 21. oktober 1999. Sin 1. grad fikk han den 25. mai 2000.

Lasse var en aktiv person i både Mysen Mannskor og Mysen Lions. Lasse fikk ikke være så lenge med oss i logen, men hans blide vesen, gode humør og hjelpsomhet gjorde at han var godt likt av alle brødrene. Lasse hadde mange hjertesaker som han kjempet for og derfor vil hans alt for tidlige bortgang være et stort savn for oss alle. Vi takker for den tid vi fikk ha deg som venn og logebror og lyser fred over ditt minne.

Per Erling

Rebøkkataloge nr. 31, Cecilia (L.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Loge nr. 31 Cecilia har følgende jubilarer – og vi gratulerer:

Mars:

Bodil Skjenneberg
05.03.2001 50 år

Juni:

Unni Stoltz
23.06.2001 70 år

Juli:

Laila Fimland
09.07.2001 60 år

Inger Lise Tørholen
12.07.2001 75 år

Gunvor Helene Egeberg
31.07.2001 70 år

Sept:

Ester Børresen
29.09.2001 80 år

Nov:

Birgit Westgaard
16.11.2001 80 år

Anne Lise Holme
22.11.2001 60 år

Ingeborg Evensen
24.11.2001 80 år

Des:

Randi Lund Jacobsen
02.12.2001 80 år

Kari Tallaksrud
24.12.2001 70 år

INNVIELSER I LOGE NR. 31 CECILIA

Den 22. januar 2001 ble følgende søstre innviet i Loge Cecilia:

Fotograf: Asbjørn Nedregård

May Hildegunn Sørby, Ospelund,
1860 Trøgstad, f. 06.03.1943.
Hennes fadder er May Loe Trip-
pestad.

Bodil Skjenneberg, Skibakkveien
11, 2022 Gjerdrum, f. 05.03.1951.
Hennes fadder er Anne Lise
Piwowarski.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Eldbjørg Bingen Krog, Askerud,
1870 Ørje, f. 09.03.1953.
Hennes fadder er Tove Præsthus.

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt
– ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt
og hjelpe redaksjonskomiteen i deres arbeid.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

JUBILANTER

MAI - DESEMBER 2001:

03.05.01 Magnar Bøthun 80 år
07.07.01 Egil Ingar Karlsen 50 år
26.07.01 Kåre Rosendal 50 år
28.08.01 Bjørn Opjordsmoen 60 år

Bror Vidar Lintho fylte 50 år
05.02.01. Dette kom beklageligvis ikke med i forrige "Nore-Nytt". Vi gratulerer post festum!

INNVIELSER:

Loge Håkon Håkonsson hadde innvielse 15.03.01:

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Helge Rindal, Åslia 37, 1808 Askim, f. 30.12.50. Fadder er Ragnar Gundersen fra loge nr. 30 Grimkell.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Erling Hagen, Kirkerudvn. 30D, 1831 Askim, f. 22.09.39. Fadder er Øystein Ervik.

TILDELING

AV VETERANJUVEL:

Bror **Rolf Eng** ble tildelt 25 års veteranjuvel 30.11.2000, og Eks. DDSS **Magne Skadsheim** ble tildelt 40 års veteranjuvel 15.02.2001. Disse tildelinger er omtalt annetsteds i bladet.

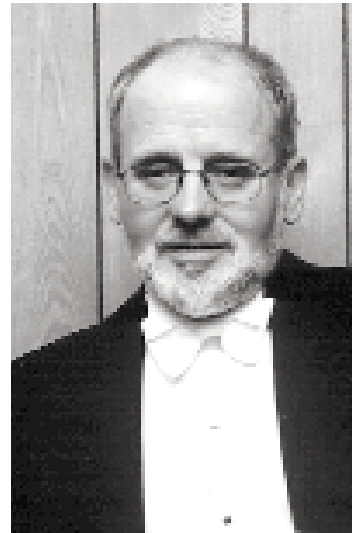
Eks. DDSS **Erik Tallaksrud** ble opptatt i Ordenen 02.11.61, og han vil således bli tildelt 40 års veteranjuvel i løpet av høsten 2001. Dato for tildelingen er ennå ikke fastsatt.

25 ÅRS VETERANJUVEL

Bror **Rolf Eng** ble i logemøte 30. november 2000 tildelt 25 års veteranjuvel. Storrepresentant Per Karlsrud ledet seremonien og foretok den høytidelige tildeling.

Bror Eng, som ble opptatt i vår Orden 23. oktober 1975, har gjennom disse år vært en trofast logebroder. Med sitt stillferdige, lune vesen har han vunnet sine logebroders hjerte. Han er et eksempel på at det ikke først og fremst er antall embeter og de ytre prydelser som kjennetegner en ekte Odd Fellow, men de medmenneskelige kvaliteter og den indre dannelse. Bror Eng er en verdig mottager av juvelen. Vi gratulerer!

Dagfinn Arnesen

Tilgivelse

Tilgivelse – dette enkle, men vanskelige ord. Tilgivelse mellom nasjoner, mellom naboer, mellom slektninger, mellom foreldre og barn, mellom søsken og mellom ektefeller. Livet er komplisert og tilgivelse nødvendig. Ikke bare tilgi med munnen, men med hele hjertet. Kast det vonde på havets dyp hvor det er forbudt å fiske. – Likesom jeg har tilgitt dere skal dere tilgi hverandre – står det i skriften.

En velduftende kjærlighetens aroma brer seg fra sjel til sjel.

Gunn Sandvig

25 års veteranjuvel

Mandag 12. mars hadde vi et fint logemøte med tildeling av 25 års veteranjuvel til str. Anne Kristine Løken. Til stede var også to søstre fra Loge Kjeden hvorav den ene var hennes barndomsvenn.

Rådsrepresentant Kari Skadsheim, som skulle lede seremonien, ble ført inn i salen av fung. CM, Eks.OM Miriam Christensen.

Rådsrepresentanten overtok så OM stolen og dagens seremonimester ble bedt om å føre inn veteranen. Det ble en verdig og fin seremoni. Til avslutning lot organisten vakre toner fylle logesalen, mens stjernehimlen ble tent.

Ute i festsalen ble vi ønsket velkommen av str. UM til et veldekket bord, der alle veteranene hadde tente telys ved sin kuvert. Hennes festlige velkommen til bords-rim fikk stemningen på topp så praten gikk livlig mens god mat ble spist.

Str. OM fikk så ordet. Hun gratulerte vår nye veteran og takket henne for den gode logesøsteren hun er og overrakte tre rosa nelliker.

Str. OM leste så opp en fax fra Eks. OM Turid Diskerud som er str. Anne Kristines fadder. Hun bor i USA og ba om at de tre hvite nelliker fra alteret ble overrakt med gratulasjoner.

Etter en nydiktet sang til jublanten, fra str. UM's hånd, fikk så den nye veteranen ordet.

Hun takket for juvelen og gav oss noen tilbakeblikk fra sitt første møte med logen. Tanker rundt logemedlemmer som har gått bort, nye som har kommet til, forandringer av ritualer, tilhørighet og nettverk. Det at noen bryr seg, det å være et godt forbilde for andre. Da vil vi kanskje få enda flere med oss. Hun ønsket logen vår lykke til og god fremgang videre.

Eks. OM Miriam Christensen gratulerte med dagen og takket veteranen for at hun fikk være CM under seremonien slik hun var ved hennes innvielse for 25 år siden.

Fra venstre ser vi storrepresentant Kari Skadsheim, 25-års jubilanten Anne Kristine Løken og OM Solveig Hunstad.

Etter Søstersangen ga str. UM siste ordet til str. Randi Lund Jacobsen som takket for maten. Hun kunne bl.a. fortelle at 12. mars var det fuglen som var symbolet på primstaven, så det var nok grunnen til at vi fikk kyllingfilét. Maten smakte deilig og prikken over i'en ble kjempegod is med frukt som jublantens spanderte.

Str. UM hevet så taffelet og vi tok med kaffekoppen for påfyll og videre prat inn i salongen. Vi hygget oss enda en stund før vi sang «Nå slukkes lys og lampe».

Atter en givende og minnerik logeaften er over.

G.E.

Til 25 års Veteranen Anne Kristine Løken

Mel.: Kom og syng en enkel sang om frihet

Kjære logesøster Anne Kristine,
vår alles kjære nye Veteran.
For femogtyve år,
du nå juvelen får,
vi hyller deg, så høyt vi bare kan.

Ja, tiden går, og plikter har vært mange,
men trofast har du møtt her gang på gang.
Med åpent søstersinn,
har du gjort jobben din,
blant annet som Rebekka og kap'lan.

Vi vet du har et hjerte varmt som banker,
for syke, for de gamle og de små.
Du strekker ut en hånd,
og knytter vennskapsbånd,
de svakeste du alltid tenker på.

I dag så er du altså hedersgjesten,
vi håper det vil bli en merkedag.
Hvert ord er ærlig ment,
de har du jo fortjent.
Til lykke med din jubileumsdag.

Å.K.R.

40 ÅRS VETERANJUVEL

Møtet 15. februar 2000 i loge Håkon Håkonsson ble en høytidsstund som vil bli husket lenge av brødrene. Vår logebror Eks. DDSS Magne Skadsheim ble da tildelt Ordenens 40 års veteranjuvel, og i den anledning hadde både Stor Sire Oddvar Granlund og DDSS Leif-Egill Karlsen tilsagt sitt nærvær.

Bror Magnes ordensvita, som ble referert før tildelingen, var imponerende. Det var beretningen om en logebror som i tiden fra opptagelsen 9. februar 1961 og frem til i dag har ofret sin tid og arbeidskraft til vår Ordens beste, drevet av en aldri sviktende interesse for og tro på Odd Fellows idealer. Fra det første embede som logens YV gikk ferden videre via diverse embeder frem til OM, HP i Leir nr. 7 Østfold og DDSS for 7. distrikt Østfold.

Den høytidelige tildeling av 40 års veteranjuvelen ble foretatt av Stor Sire Oddvar Granlund, assistert av DDSS Leif-Egill Karlsen som fungerende Stor Marsjall. Etter tildelingen holdt Stor Sire en personlig preget tale, der han berømmet jublantens store innsats og gav uttrykk for sin egen og Ordenens takknemlighet for denne.

Det etterfølgende brodermåltid var selvsagt preget av jubileums-

Fra venstre ser vi OM Torfinn Jørgenrud, DDSS Leif-Egill Karlsen, jublant selv Magne Skadsheim og Stor Sire Oddvar Granlund.

feiringen. Stor Sire opplyste at han hadde blomster med til jublanten, men at han av praktiske grunner hadde overrakt disse i jublantens hjem tidligere på dagen. Logens trofaste "duett", brødrene Per Sannum og Jan Grefslie, gledet jublanten og brødrene med sang og musikk. Deretter tok OM Torfinn Jørgenrud ordet. Han overrakte Stor Sire og DDSS blomster som takk for deres besøk, hvoretter han overrakte jublanten blomster med takk for hans innsats for logen. Eks. OM Frank Lind hyllet jublanten med

velvalgte ord, og han ble fulgt opp av Eks. DDSS Erik Tallaksrud, som gratulerte bror Magne og overrakte blomster. Så var turen kommet til jublant selv. Han takket for den heder som var blitt vist ham og lot brødrene få del i et tilbakeblikk over et langt og aktivt liv i Odd Fellows tjeneste. Han avrundet det hele med å takke for maten, og den offisielle del av en verdig feiring av en verdig jublant var dermed blitt et av høydepunktene i loge Håkon Håkonssons historie.

Dagfinn Arnesen

Håkon Håkonsson – 40 års jubileumsberetning

Til 40 års jubileet for loge nr. 62 Håkon Håkonsson ble det utarbeidet en jubileumsberetning. Alle deltakerne på jubileumsfesten fikk et eksemplar av beretningen. Den ble trykt i et ganske stort opplag slik at alle medlemmene og venner av logen skulle få beretningen. Likeens bør alle nye medlemmer i mange år framover kunne få beretningen ved opptagelsen. Fra en kummerlig tilværelse på arkivrommet er beretningen nå kommet fram og er klar for fordeling. Det er satt navneetiketter på de enkelte

eksemplarer og disse blir nå tilgjengelige for de som møter i logen. Skulle noen av leserne savne sine eksemplarer, kan de

henvende seg til Magne Skadsheim, som har påtatt seg fordelingsarbeidet.

Magne

Losjens Juveler

Vennskap er som smil imellom to sjeler.
Kjærlighet som en rose uten torner og
Sannheten som regnbuen mellom himmel og jord.
Vennskap uten kjærligheten og sannheten
fyker hurtig bort med vinden . . .

Gunn Sandvåg

Leir nr. 7 “ØSTFOLD”, 40 år!

Den 9. november 2000 var det gått 40 år siden Leir nr 7 “ØSTFOLD” ble instituert. I den anledning ble det den 10. november s.å. avholdt en festleir i Ordenens nye lokaler i Fredrikstad. Av innbudte gjester deltok DDSS Leif-Egill Karlsen, som også representerte Storlogen, DDRP Vivi Aase fra distrikt nr. 2, Hovedmatriark Kari Skadsheim fra Rebekkaleir nr. 2 “BORG”. Fra Leir nr. 21 “VESTERLED” i Sverige deltok Eks. HP Hans Nygren og HP Ingvar Øster. Medregnet egne patriarker var i alt 78 samlet til jubileumsfeiringen. Storlogen var óg blitt invitert til denne for Leirens store dag, men hadde p.g.a. logeinstitusering annet sted måttet melde avbud.

Skribenten tillater seg for dette å bemerke følgende: Til tross for at Storlogen var utmerket representert med vår DDSS Leif-Egill Karlsen, og til tross for at Storlogen nødvendigvis var opptatt med institusering annet sted, så har Storlogen en lang rekke med Storembetsmenn, uten å nevne navn, som utmerket kunne ha representert Storlogen ved denne, for oss, så viktige dag. Selve Leirmøtet ble holdt etter det vakre “Festrituale for Leir”. Dette rituale blir svært sjelden anvendt. For skribentens vedkommende var det første gang bruken ble erfart. Vi skulle kanskje feste litt oftere.

Innledningsvis til brodermåltidet etter festleirmøtet utbragte DDSS Leif-Egill Karlsen H.M. kong Haralds skål hvoretter ble sunget “Kongesangen”. Etter kongesangen ble aftenens prolog introdusert, forfattet og lest av bror Eks. OM Dagfinn Arnesen. Som vanlig, må man nesten si, var prologen fremragende. (Den

er gjengitt i det følgende.) Man kan virkelig spørre seg selv: – “Er det gått en poet av virkelig stort format tapt i lektoren/advokaten? Det var óg blitt utarbeidet en fin 40-års jubileumsberetning. Til brodermåltidet ble som forrett servert en skaldyrcocktail og som hovedrett kalvestek. Desserten besto av marsipankake og kaffe som ble servert i salongen. Under måltidet ble sunget vår Leirsang, også forfattet av bror Dagfinn, og ikke å glemme aftenens jubileumssang som var forfattet av vår egen Eks. OM Vidar Kjærheim. (Tenk hvilke krefter vi råder over i loge Håkon Håkonsson.)

Det var gaveoverrekkelse under brodermåltidet fra: Leir nr. 21 “Vesterled” ved HP Ingvar Øster. Storlogen ved DDSS Leif-Egill Karlsen. Logene i distrikt nr. 7 ved OM Danielsen. Leir nr. 2 “Borg” ved HM Kari Skadsheim. Rebekkarådet i distrikt nr. 2 ved DDRP Vivi Aase.

Etter at bror HP Kyrre Abelsen behørig hadde takket for gavene, fremførte Odd Fellow-koret fra Moss, under ledelse av bror patriark Arne Flesjø, 2 sanger til stor applaus. DDRP Vivi Aase takket for maten hvoretter gjester og patriarker trakk inn i salongen for servering av kaffe og marsipankake. Resten av aftenen foregikk i broderlig samvær.

Man kunne ha ønsket seg at flere hadde deltatt i denne jubileumsfeiringen som må sies å ha vært en fin avslutning på de første 40 år. Dog må sies at loge nr. 62 Håkon Håkonsson var representert så absolutt best. Og takk for det!

Frank Lind

PROLOG

VED LEIR NR 7 ØSTFOLDS 40 ÅRSJUBILEUM 10.11.2000

Vi feirer en festdag for førti år, for Ordenens syvende leir. La oss stanse en stund og se hvor vi står, om vårt strev er blitt signet med sei'r. I samsvar med sikker og hevdvunnen skikk skal der på slik en dag gis – om ikke en bred historikk – så ialfall et kort tilbakeblikk i form av et sammendrag.

I attenhundredeogførtifem – der langt over havet i vest – la – lykkeligvis – bror Ridgeley frem det som gav leirilden blest. Hans virke vakte en liten storm, men stormen stilnet dog snart, han grep vår eldgamle etiske norm og rammet den inn i dramatisk form, og dermed fikk leirveksten fart.

I nittennitten kom denne gren av vår Orden til Norges land. Da fikk vi omsider «Leir nr 1», leir «Norge» kom da i stand. Det hele skyldtes den situasjon at vårt regelverk satte som krav at skulle vi få vår jurisdiksjon, måtte man ha en leir i funksjon, for ellers ble intet derav.

Leir «Norge» stod ensom i mange år, ja, faktisk i trettitre, så – plutselig – kom en Odd Fellow-vår, og vårflommen fosset av sted. I Østfold fikk flommen frodig fart, og nye loger stod frem. Med ett stod for disse ganske klart at en leir måtte stiftes umiddelbart, patriarkene savnet et hjem.

I nittenseksti – et lykkelig år vant vi et viktig slag, da fikk vi virkeliggjort drømmen vår på novembers niende dag. I dag går vår takk til alle dem som strevde fra første stund og bidro til at vår leir gikk frem, ble Tro og Håp og Barmhjertighets hjem, basert på Odd Fellows grunn.

Vi ærer dem alle, vi nevner ei navn,
men vit dog at ingen er glemt.
Mange er borte – vi føler et savn –
i vårt hjerte er de dog gjemt.
De møtte oss alltid med åpen hånd,
med varme og vennlige ord,
de knyttet oss til seg med vennskapsbånd,
de søkte å styrke vår broderånd,
la oss følge i deres spor!

Å mane frem minner fra fjerne år
er tillatt i høytidslag,
men la oss ei glemme at leiren vår
lever sitt liv i dag!
Kan vi, patriarker, i dag gi vårt ord
og med hånden på hjertet si
at iver og innsats er like stor
i dag som den gang hos hver en bror,
har vi like meget å gi?

Svaret på dette kan ikke bli gitt
av nevnder og embedsmenn.
Patriarker må granske hjertet sitt
og spørre seg om igjen:
"Ordenens motto – lever jeg det,
eller blir det kun vakre ord?
Er det reelt, eller kun en klisjé,
har jeg da grepet dets ånd og idé,
er jeg en Ordensbror?«

Leirens middel er pedagogikk,
og det den skal lære oss er
en øket innsikt i ordensetikk
og i broderskapsplikter i sær.
Kunnskap og innsikt og inspirasjon
kan leiren nok saktens gi,
men leiren er og i den situasjon
at lærlingens egen motivasjon
er det som har mest å si.

Hva patriarkene var i fordums tid,
vil vi óg bli det en dag?
Det leiren håper vi alle skal bli,
er hyrder av rette slag.
I dag kan vi feire at leiren vår
har følt dette håp som sitt kall.
Den har ærlig forsøkt i førti år
å fremme de gode krefters kår
og å volde de ondes fall.

Leir «Østfold» kan derfor stå frem i dag
som en verdig og stolt jublant,
i forvissningen om de mange slag
den vant som vår Ordens drabant.
Så slutter vi opp om vår leir i kveld
i Vennskap og Kjærlighet,
og i Sannhet med Håp om lykke og hell
i dens videre virke for Ordenens vel,
og for Tro og Barmhjertighet.

Dagfinn Arnesen

Vi blir eldre

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson har hatt god tilgang på nye medlemmer i femårsperioden 1996 til 2000. Det er i alt tatt opp 23 nye medlemmer eller i gjennomsnitt 4,6 medlemmer pr. år i perioden. Ved opptagelsen var yngste medlem 41 år og eldste medlem 60 år. Gjennomsnittsalderen ved opptagelsen var 51,3 år.

Av nysgjerrighet har jeg sett på tilsvarende tall for 40 år siden da logen var ny. I femårsperioden 1960 til 1964 ble det tatt opp 24 medlemmer eller i gjennomsnitt 4,8 medlemmer pr. år. Ved opptagelsen var yngste medlem 28 år og eldste medlem 54 år. Gjennomsnittsalderen ved opptagelsen var 39,4 år. Gjennomsnittsalderen ved opptagelse er således 11,9 år høyere nå enn den var ved opptagelse for 40 år siden.

Fordelt på aldersklasser får vi følgende tabell:

	< 30	30-39	40-49	50-59	60 >
60-64	1	12	8	3	0
96-00	0	0	8	13	2

Av de som ble tatt opp i perioden 1960-64 er 7 fortsatt medlemmer i dag (herav 5 aktive), 9 er døde og 8 har i årenes løp meldt seg ut av logen.

Magne

Ord til ettertanke

«Vær snille mot hverandre mens dere har hverandre»

Jeg møtte han på veien en vinterdag. Det var en av disse februar dagene da en lav vintersol varmet vinduskarmen, og fikk oss til å tro at våren var i anmarsj. Men ute var det kaldt, veien var glatt, - og sola gritret over snøhvite flater.

Jeg så han på lang avstand, men kjente han ikke før han kom nærmere. Han gikk langsomt, liksom nølende, og det slo meg at han var blitt så gammel det siste året.

Vi møttes, og hilste som vi vanligvis gjør på bygdene med litt prat om vær og vind og dagligdagse ting. Så kom det vanlige spørsmålet fra meg om «hvordan har du det?»

Han snudde seg og lot blikket gå over det vakre landskapet, og søkte ned mot hjemmet hans som lå der så vakkert og velstelt. Så kom det forsiktig: «Å-å, - det har blitt så stusselig hos meg etter at a Anna ble borte. Jeg får så altfor god tid til å tenke. Hu Anna hadde så mange drømmer. Hu ville så gjerne reise litt og se mer av det vakre landet vårt, og bort og besøke slekt og venner, men når hu snakket om slikt ble jeg alltid sur og tverr, jeg holdt på mitt. Og så gikk hu der så trofast med drømmene sine. Og nå er det for seint!»

Det kom så sårt. Men plutselig snur han seg mot meg og ser direkte på meg, og sier med fast stemme: «Vær snille mot hverandre mens dere har hverandre!»

Det var som et budskap, og jeg sender det videre til dere alle, - unge og gamle: «Vær snille mot hverandre mens dere har hverandre!»

Ingeborg Frøshaug, Røyse.

NBKnytt (Norges bondekvinnelag) nr 4 - 2000.

Jeg undres også

I siste Nore Nytt var det et innlegg fra «En søster - som undres.»

Til deg vil jeg si: Du har en fadder som har gitt deg riktig informasjon.

For min egen del - jeg har også ofte undret meg, og jeg har hatt lyst til å ta dette opp, men det har vært vanskelig, fordi det synes å være godtatt. Det er fint at du tok dette opp.

Jeg har ofte undret meg over

kortarmede kjoler/bluser, høye splitter i skjørt, glitrende beltespinner og ellers klær med for mye pynt og smykker.

Vi har jo instruksjon en gang i året hvor klesdrakten blir omtalt, så dette skulle være vel kjent. Respekten for losjen skulle også tilsi at instruksjonen ble fulgt opp.

Trenden i samfunnet i dag, er jo at det meste skal være godtatt.

Denne trenden berører vel kan-

skje losjen vår også. Men – skal vi ikke ta vare på tradisjonene i losjen og ha denne enkle og stabile rammen om arbeidet vårt i losjesalen? Det har noe med det å gjøre, at våre sinn skal være opptatt av det vi opplever i losjesalen og ikke bli forstyrret av ytre signaler.

Jeg oppfordrer flere søstre til å komme med sine meninger om dette, og spesielt unge søstre.

Ingeborg Evensen

Tanker om relasjoner

Hvis dere har plass, har jeg lyst til å dele et par dikt med mine med-søstre og -brødre.

I en stresset og travel hverdag glemmer vi mange ganger å tenke på hva som er godt med livet, og at venner og familien er de vi er glade i!

Noen viktige og vakre ord med mening: «Jeg vil ikke være i veien, men heller ikke av veien om du trenger meg.»

Seks veier til et godt liv:

- Å høre det positive som blir sagt – fremfor det negative.
- Å legge merke til det som blir gjort – i stedet for det som ikke gjøres.
- Å huske de gode stundene – ikke lagre de vonde.
- Å gi omsorg – ikke bare vente å få.
- Å le av bagateller – ikke gremme seg over dem.
- Å fremelske det beste

i hverandre. Livet er kort – gledene kan være mange.

En venn

En venn kan bejaka och skärpa alla sinnen. Hon delar gärna tankar, drömmar och minnen.

Hon lyssnar och besvarar och vågar alltid fråga.

Och när du är rädd kan hon få dig att våga.

Hon står vid din sida när livet är hårt.

Och hon får dig att skratta åt det som varit svårt.

En venn bryr sig om dig för hon har dig kär. Och hon älskar att se dig presis som du är.

Mange gode tanker her, og vi må sette liv i dem.

Husk livet er for kort til bare stress og mas, vi må tenke på hverandre og alt det gode vi har.

Takk!

Hilsen i V.K.S.
Hilde Dahl

Logesøster i hverdagen

Jeg gjør meg stadig noen tanker om det å være logesøster midt i hverdagen. Prøve å strekke ut en hånd til en søster eller bror som trenger at noen er der. La de gode tankene styre, og prøv og være noe for noen andre mest mulig.

Det er enkle ord, men likevel en utfordring i en stressende og hektisk hverdag.

Dagene føles kortere og kortere og kravene til oss som arbeidstakere, mødre, bestemødre, livsledsagere og alt det andre vi er blir bare større og større. Jeg opplever at alle lever livet i større tempo enn tidligere, og at dårlig tid har blitt en ny sykdom. Vi lever også i en tid hvor media tenker tanker for oss hele tiden og mesteparten

av de tankene er med negative fortegn. Vi får ferdigproduserte tanker servert på fat hver dag gjennom nyheter på tv, radio, aviser osv. Det er da det er godt å ha god ballast i ryggsekken som logesøster. Stoppe opp litt og tenke tankene sine selv og ha evne til å sortere. Ha evne til å se ting i perspektiv og ikke minst se menneskene bak. En logesøster i hverdagen trengs mer enn noen gang, og behovet vil nok bare øke og øke. Jeg håper at alle trekker pusten litt ekstra, for vi er alle logesøstre midt i hverdagen.

Eg drøymde at livet var glede. Eg vakna og fann det var plikt. Eg gjorde mi plikt, Og fann at livet var glede.

Line Schi

Ny Rebekkaleir forening er stiftet i Østfold

Den 10.01.01 ble Fredrikstad/Moss Rebekkaleir forening stiftet i Fredrikstad, ved en enkel seremoni ledet av Rådspresident Lillemor Johnsen. Andre Rådsemedsmenn som medvirket var Dep. Rådspresident Norma Pettersen, Rådssekretær Liv Berit Johansen og Rådsskattmester Edith Felle. DDRP Vivi Aase fungerte som Rådsmarsjall og Eks. DDRP Randi Bastøe bekledde Eks. HM stolen og Eks. Rådskapellan YP Grete Solum Kapellanstolen. Eks. HM Marit Hallgren fungerte som Rådsvakt. Matr. Nina Haanes Nødtveit var organist og sangerinne. Styret for leirforeningen ble innsatt, og det ble Ellen Røsholdt formann, Inger Marie Johnsen nestformann, Ida Gøthesen, sekr., Berit Mathisen kass. og Ruth Leira matrialforvalter.

Etter høytideligheten var det et hyggelig måltid med taler av bl.a. Rådspresidenten. Gerd Lehman hadde laget sang for anledningen.

Tanken om deling av Rebekkaleir nr. 2 Borg har vært oppe og gått i kollegiene i noen år, men det ble ikke tatt opp i åpen leir. I Strategi- og handlingsplanen for langtidsperioden 2000-2004 ble tanken først presentert for matriarkene. Etter dette gikk det fort. En årsak til fortgangen var at Distrikt nr. 7 Østfold fikk en ny Odd Fellow loge, og da besto distriktet av 10 Odd Fellow loger og en Odd Fellow leir. Dette blir et for stort distrikt for en DDSS og tanken om å dele distriktet ble tatt opp med Stor Sire. På et felles DR/RDR møte 11.10.2000 ble brødre og søstre enige om at en geografisk deling av Distriktet måtte være riktig. Logene i Fredrikstad og Moss i et Distrikt og Logene i Halden, Mysen og Sarpsborg i et annet.

DDRP Vivi Aase innkalte OM og UM i de 4 aktuelle logene til et forberedende møte 24.11.2000.

DDRP hadde da fått positivt svar på vår søknad om dispensasjon fra bestemmelsen i § 26 i Lov for Det Norske Rebekkaråd om at en Rebekkaleir skal ha minst 5 loger tilsluttet. Dispensasjon og godkjenning ble gitt av Stor Sire. På møtet ble Eks. OM Ellen Røsholdt utnevnt til å lede forberedelsen til den nye Rebekkaleirforeningen i Østfold. Allerede på dette møtet ble det besluttet å søke Det Norske Rebekkaråd om at stiftelsesdagen for Rebekka-

leirforeningen ble satt til 10.01.01 i Fredrikstad. Denne søknaden ble godkjent, og Rebekkarådet tilsa sitt nærvær.

Det er følelsesmessig vanskelig å dele en enhet, men Leiren har nå 366 matriarker og en fremmøte prosent på ca. 21 i året. Ønsket vårt er at flere blir fengst av Leirens arbeide og at delingen skal være til Ordenens beste.

K.S.

Julemøte i Loge Cecilia

Under julemøtet den 11. desember 2000, kunne søstrene i Loge nr. 31 Cecilia glede seg over disse flotte barna. Både Lucia, ternene og stjerneguttene framførte et nydelig Luciaspill. Det var barnebarn, og tantebarn av våre søstre som hadde lest og øvet inn dette spillet. Det kom som en stor overraskelse på de fleste av søstrene.

Det er gått mange år siden sist det ble fremført Luciaspill på julemøte – og alle søstrene gledet seg – og det trillet også noen følsomme tårer her og der.

Vi ønsker og håper at det ikke blir med denne ene gangen!

Julefest i Loge Cecilia 2000

Nå dro vi igang med julefest, og skal si responsen var overveldene.

80 små og store møtte frem på Nore 5. juledag, helt fantastisk! Pyntet og med mye godt humør.

Det er noen år siden sist det ble arrangert julefest i vår loge, men kollegiet og privatnemnda, syntes det var på tide nå.

En «romjulsfest» var i full gang. Vi hadde gang rundt juletre, sang mange fine og gamle julesanger. Stemningen var på topp!

«Nissemor» Bjørg, samlet alle barna i «gokroken» til lesestund. Det ble lest en julefortelling, og barna, fulgte med og satt som tente lys.

Etter eventyrstunden var det klart for boller og brus til barna, og kaffe og wienerbrød til de voksne. Dette var godt for små og store mager, og praten gikk lystig rundt bordene.

Vi hadde utlodning av en kjempestor kurv med frukt og godis. Etter trkning og kaffekos ble det atter gang rundt juletre.

Så kom det store øyeblikket, alle barna ventet på. Vi ropte inn «Nissemor», og ja da, hun hadde poser til alle barna, med «julegodter». Så begynte mange å bli slitne og trette, barn som voksne, da takket alle for en kjempefin fest og ønsket hverandre et riktig godt nytt år!

Julefesten år 2000 var til ende og jeg tør påstå at alle var fornøyde.

P.S. Mange gleder seg allerede til neste julefest!

*Hilsen for Privatnemnda
Hilde Dahl*

Julefest med gang rundt treet, slik tradisjonen tilsier.

Nissemor leser fortellinger for de lydhøre barna på julefesten. Nissemor er Privatnemndens Bjørg Skjenneberg.

En historie

Dette er en historie om fire mennesker kalt Alle, Noen, Enhver, og Ingen. Det var et veldig arbeid som skulle gjøres, og Alle var sikker på at Noen skulle gjøre det.

Enhver kunne ha gjort det, men Ingen gjorde det.

Noen ble sinte på grunn av dette, for det var Alles jobb. Alle trodde Enhver kunne utføre dette, men Ingen forstod at Alle ikke ville gjøre det.

Det endte med at Alle bebreidet Noen da Ingen gjorde hva Enhver kunne ha gjort.

Odd Fellow Foreningen Costa Blanca

Den 25. september 1997 samlet 8 Rebekka søstre og 9 Odd Fellow brødre seg i Edif. Panorama i Albir, Spania, til et konstituerende møte for å danne en Odd Fellow forening. Interessen var tilstede og det ble valgt et styre, 2 søstre og 2 brødre, med Rollef Ø. Krabberød som leder. Det ble utarbeidet statutter og møteagenda for foreningen som formelt ble godkjent av bror Stor Sire.

Da det på denne tid ikke var andre nordiske Odd Fellow foreninger på Costa Blanca i Spania, ble det full enighet om at navnet på foreningen måtte bli: ODD FELLOW FORENINGEN COSTA BLANCA, som har som formål å samle alle skandinaviske Odd Fellow, søstre og brødre, som oppholder seg på Costa Blanca kysten til samvær i VENNSKAP, KJÆRLIGHET og SANNHET.

Senere utarbeidet foreningen eget emblem (se begynnelsen av artikkelen) som er godkjent av bror Stor Sire.

I et godt samarbeide med Den

Norske Kirke i Utlandet har foreningen sine møter i Det Norske Kirkesenteret, Carrer Mart nr. 8, El Albir. Det er et nytt pent bygg med fin møtesal, kjøkken og garderobe, og med piano som gir muligheter for god musikk under møtene.

Virksomheten er lagt opp med en høsttermin (okt - des.) og en vinter/vårtermin (febr. - april) med 4 à 5 møter i hver termin. I terminen for vinter/vår 2001 er det lagt opp med 4 møter på søndagene: 4/2, 25/2, 18/3 og 8/4. Bekjentgjørelse av møtedager skjer gjennom Aktuelt Magasin og Vikingposten som utgis i Spania, plakater på aktuelle steder, og gjennom den enkelte søster og bror hjemme i sine loger og distrikter. Møtedager er fortrinnsvis på søndager og begynner kl. 19.00. Søstre og brødre møter i daglig antrekk.

Foreningen har ingen inntegning av medlemmer eller kontingent, men alle Odd Fellow som oppholder seg på Costa Blanca, og møter på foreningens møter, regnes som medlemmer. Fellesutgifter dekkes inn av møtedeltakerne. For å kunne delta på våre møter må søster eller bror opprettholde sitt medlemskap i sin skandinaviske Odd Fellow loge.

Oppslutningen til foreningens møtevirksomhet på Costa Blanca kysten har bare vært økende. I vinter/vårtermin 2000 var det hele 54 forskjellige loger representert, og med opptil 48 søstre og brødre på møtene.

Foreningen forsøker å gi møtene et innhold så nært opp til logemøter hjemme i Norge, men har ingen gradspasseringer. Søstre og brødre gir uttrykk for at de gjennom foreningens møtevirksomhet finner sin lille «Oase» som kan være med å dekke noe av det savn de føler ved å være borte fra sin loge ved sitt vinteropphold i Spania.

Etter møtets slutt er det sosialt samvær, søster- og brodermåltid. Her kan også ikke-Odd Fellow delta. (Ektefeller/ledsagere)

Søstre og brødre som er på Costa Blanca kysten over lengre tid er sterkt engasjert i Sjømannskirkens styrelse, gudstjenester, arrangementer og dens sosiale virksomhet. Likeledes er de med i Den Norske Klubbens arbeide og dens sosialgruppe.

Utviklingen av Odd Fellow's virke i Spania har vært positiv. Det er nå opprettet en søsterloge - «Andalucia nr. 1» i Fuengirola som er tilsluttet Den Danske Storloge. Den har opptagelse og gradspasseringer for Rebekkasøstre. Likeledes har søstre og brødre i Torrevieja startet Odd Fellow Foreningen - «Amistad» - med faste møter på restaurant Los Arcos i Torrevieja.

I de årene foreningen har vært i virksomhet har det vært besøk av søstre og brødre fra hele Norge, fra Kirkenes til Lister (Farsund), skandinavere og hollendere.

Alle Odd Fellow som kommer til Costa Blanca kysten i Spania er hjertelig velkommen til foreningens møter.

Kontakttelefoner i Spania er:
96 686 5672 – 96 589 1211 –
610 64 57 33.

Rollef Ø. Krabberød

FRA BARNEMUNN:

Skytsengler

– Det finnes to typer engler; vanlige engler og skytsengler. Skytsenglene er skutt ut fra kanoner. Det er litt mer fart i dem. Og så er de ofte litt mer bustet på tuppen.

Anne Sophie, 6 år

Kjære sponsorer – kjære venner

Året drar seg mot slutten og vi ønsker å dele nyheter og hendelser fra vår SOS landsby Bethlehem med dere.

Som en begynnelse kan vi kaste et blikk på den generelle situasjonen i landet vårt. Det er nå sju uker siden kampene startet i og omkring de palestinske områdene. På grunn av overdreven bruk av makt av de israelske militære, inkludert tanks, helikoptere og langtrekkende raketter, har urolighetene så langt krevd 250 liv. Ifølge pressebyråene er 25% av disse barn og tenåringer. Barnelandsbyen og andre av våre SOS-barn har ikke vært rammet.

I alle fall - hundrevis av skadede personer trenger medisinsk hjelp og sykehusene rundt Bethlehem har ikke kapasitet til å ta imot så mange. De palestinske lederne forespurte derfor oss i Barnelandsbyen om å få sette opp et mottak på skolens område. Vi var glad vi kunne hjelpe til med dette, og skolens store garasje ble ryddet. Det ble satt inn senger fra ungdomshusene – og så var garasjen blitt til førstehjelpstasjon!

Det bor nå 85 barn mellom 1 og 13 år i barnelandsbyen. 9 eldre piker og 11 eldre gutter lever i separate ungdomshus. Sist sommer fikk 4 jenter og 2 gutter Tawjihî examination (den generelle høyere skole) - og de studerer nå ved lokale universiteter. En gutt går på highschool i USA som har garantert for hans skolegang.

Barna går direkte til skolen og kommer rett hjem igjen. Vi holder et skarpt øye på dem for å beskytte dem mot skader og hindre dem i å slå seg sammen med demonstrantene som består av barn og ungdom som ikke går på skole.

Mange barn og ungdommer her får psykiske skader, og noen har blitt sengevætere. Vi inviterte en spesialist for å gi mødrene opplæring i hvordan de best kunne hjelpe barna. Spesialprogrammer for aktiviteter er blitt utarbeidet av SOS-landsbyen for å hjelpe barna til å takle frykt og stress. Våre SOS-mødre gir avkall på sine månedlige fridager for å være sammen med barna i disse harde tider.

Begge våre ungdomshus har nå vært stengt i fire uker og ungdommene har flyttet inn i barnelandsby-

en for å leve sammen med familierne der. Mødrene ønsket denne flyttingen velkommen, da ungdommene ikke var sikre der de var. Særlig huset til våre unge gutter var utsatt, da det ligger veldig nært opp til de jødiske nybyggerne.

SOS-skolen går som normalt. Siden begynnelsen av dette skoleåret har vår skole vokst til 6 elementære klasser. Det var bare tre klasser forrige år. Regjeringens skoler var stengt i flere måneder i fjor på grunn av lærerstreik, og vi tok da disse klassene inn i vår Herman Gmeiner School. Nå er det mulig for våre barn og de øvrige å gå regelmessig på skolen.

De fleste av SOS-beboerne som er ferdig på skolen har hatt arbeid i hoteller og restauranter som er knyttet til turistnæringen. Turismen har nå stoppet helt opp. Mange av veiene til byer og landsbyer er sperret så det er ikke mulig for folk å komme seg til arbeidsplassene sine, derfor er også den generelle økonomiske situasjonen blitt verre.

De som er i arbeid kommer vanligvis for å være sammen med sine familier noen få timer på kveldene. De leker med barna og spiller bordtennis og andre spill med dem.

De SOS-utdannede jentene som lever utenfor landsbyen bor som regel sammen i et hus, da de er redd for å bo alene. De kommer også regelmessig til landsbyen for å hjelpe til der hjelp trengs.

Kjære venner og sponsorer - vi vet at dere er med oss, og mange har kontaktet oss og vært urolige for barna. Vi ønsker å sende dere alle vår takk for at dere står sammen med oss i disse dager. Vi forsikrer dere at deres hjelp og støtte gir oss en større mulighet til å ta vare på barna. Vi føler at vi ikke står alene. Vi håper og ber om at freden snart vil komme til denne region og at situasjonen vil endres til en bedre fremtid for våre barn og alle andre.

På vegne av barna, mødrene og hjelperne i SOS landsbyen vil vi sende dere våre hjertelige hilsener og ønske dere en riktig god jul og et godt nytt år.

*Med vennlig hilsen
Mohammad Shalaldehy
Director Childrens Village
Bethlehem*

Kjære venner!

Dette året går mot slutten og det er derfor en fin tid til å skrive om ting som har skjedd i Keila SOS Barnelandsby gjennom de siste måneder.

Høsten i år har vært varm og regnfri. Ungene startet på skole og barnehage i september, og hadde en kort ferie i slutten av oktober.

Så langt har vinteren vært uten snø, men vi håper fortsatt på en hvit jul. Barna skal ha vinterferie på slutten av året. Det vil bli holdt Julekonsert og Julefest på Herman Gmeiner skolen, og 1. juledag vil nissen komme på besøk til alle familiene i barnelandsbyen. Nyttårsfesten holdes 29. des.

For tiden er det 78 barn i vår landsby. 2. jan 2000 ankom en gutt som heter Anti til sin familie. I juni fant en jente - Ginte - sin nye familie og hjem hos mor Tiia. Taali, Saali og Valle kom i slutten av august og er nå en del av en familie på seks.

Som dere vet rundet Keila landsby sin 5-årsdag i juni. I oktober kunne Keila SOS Youth Facility feire sin 1. års dag. Denne ungdomsavdelingen er en meget viktig del av SOS-systemet fordi de forbereder ungdommene til et selvstendig liv i fremtiden. Årsjubileet ble feiret sammen med nære venner og SOS-familiene. Det er 5 beboere i ungdomsavdelingen for tiden, det er Marion, Gunnar, Meelis, Mario og Veronika. Tre av dem studerer i yrkesskole og to går på gymnaset. 28. des. skal ungdommene og personalet ha sin egen lille julefest hvor de skal kose seg sammen og åpne julegavene.

Forskjellige interessante og morsomme ting har funnet sted det siste halvår:

- I sommer besøkte barna og mødrene Punkaharju barnelandsby i Finland. Vi håper de gjør gjensitt hos oss i 2001.
- 14 barn deltok i et løp rundt sjøen Ülemiste sammen med lærer Valdo, og i slutten av august dro 10 av ungdommene på kanotur på elva Ahja, noe som var en stor opplevelse for dem.
- Denne sommeren hadde ca. 50 av ungene sommerjobb, ugressluking, treplanting og lignende.
- I slutten av oktober hadde vi besøk av fotballklubben Flora fra Estonian Fotball liga. De arrangerte fotballkamper for både gutte- og

TRIVSEL.

Trivsel, ja, hva er det?

jentelag. Barna synes dette er et av de fineste arrangementene.

• I oktober deltok SOS Estonia på messen «Child 2000» som ble holdt for familier og barn. SOS Estonia presenterte tegninger og håndarbeid som barna hadde laget. Anneli fra Keila landsby deltok i en tegnekonkurranse og vant en premie.

• I november ble Fars dag feiret på skolen, og samme måned fant Kadri Karneval sted. Kadri Day er en tradisjonell dag i Estland.

Når vi nå tenker tilbake på året som snart er slutt har det vært et travelt og interessant år, - håper det har vært et bra år for dere også.

Vi er glad for at dere er en del av vårt liv, og på vegne av barn og personale vil jeg takke dere for all støtte.

Med ønske om en god jul og et godt nyttår

*Beste hilsen
Veikko Raagmets,
Village director*

Kan man måle den? Hva kan man gjøre for å forbedre den?

Trivsel er for meg trygghet og glede. Når jeg kjenner vennskap og nærhet, når noen har omsorg for meg, når noen bryr seg om meg som medmenneske, ja da trives jeg. Men jeg trives ikke om jeg ikke selv også får lov til å ha omsorg for andre. Det er jo gjennom vekselvirkning med andre mennesker at vi finner oss selv og utvikler oss. Uten kjærlighet og omsorg eksisterer vi - med kjærlighet og omsorg trives vi!

Men kan vi føre dette videre til vårt Ordensarbeide, - til våre loger/leire. Selvfølgelig kan vi det. Om vi gjør vårt beste! Jeg er sikker på at de fleste Ordensmedlemmer trives, men føler de seg trygge og glade på våre møter? Trives kanskje Janteloven også innen våre rekker? Kan vi med «hånden på hjertet» si at misunnelse og sladder er ukjente begrep? Er vi alltid flinke til å si noen anerkjennende ord når en søster har gjort et godt arbeide? Vi må ta sjansen på at litt ros, et smil eller et god-ord verken er dumt eller upassende. Husker vi forresten å lukke munnen i de rette øyeblikk?

Nei, vi må jobbe med oss selv i forhold til egne holdninger og i forhold til andre mennesker. Det er en livslang læringsprosess, men det har hele tiden med trivsel å gjøre - i forhold til mine medmennesker - til hele fellesskapet.

Når embedsmennene har et nært og godt samarbeide, merkes det straks blant medlemmene. Avstanden blir mindre. Og der hvor medlemmene trives, vil det bli bedre rekruttering. Trivselen vil stadig øke når tingene lykkes!

HVORDAN KAN VI MÅLE TRIVSELEN?

Kan vi se det ut av møteprosenten? Hvor mange søstre går egentlig hjem rett etter loge/leirmøtet? Er dette et tegn på at ettermøtet ikke «holder mål»? Det er jo nettopp her på ettermøtet vi lærer hverandre bedre å kjenne. Det er her vi kan gi hverandre nærhet og vennskap, Kanskje vi våger å tro intenst på fellesskapet - det er her vi alle vil føle en god trivsel.

Men hvordan skal vi forbedre trivselen? En loge/leir skal ledes på en korrekt måte. Det vet vi alle. Men bør vi alltid sitte som «stenansikter» i logesalen? Det bør da enkelte ganger være plass til både smil og vennlighet i en logesal.

Vi vet at glade mennesker er positive mennesker. Deres humor og livsholdning

kan virke positivt smittende, og kanskje kan dette øke trivselen for oss andre.

Men det viktigste av det hele tror jeg er AKTIVITET. Søstrene bør aktiviseres, for eksempel i debatter. Alle trives med aktivitet - enten vi er eldre eller yngre. På den måten får vi alle et ansvar overfor Ordenen og for hverandre. Hva hjelper det forresten om jeg trives, hvis ikke mine søstre føler det samme?

«Jeg skal yte for å kunne nyte» sies det. Hva betyr dette i Ordensammenheng? Det må bety at enhver av oss tar aktivt del i loge/leirmøter - både i logesalen og utenfor. Mennesket er i grunnen et aktivt vesen. Vi trives med å være aktive, vi liker å ha innflytelse på våre omgivelser - vi får lettere et eierskap til logen/leiren om vi velger aktiviteten. Dette gjelder ikke bare for eldre medlemmer. La oss ikke glemme de yngre søstre. Skal vi beholde dem - så la oss bruke dem. De har både lyst, evner og kreativitet nok, og logen/leiren vil alltid ha glade og positive medlemmer som trives. Får man utnyttet sine ressurser, får man utviklet sin personlighet og styrket selvtiliten. De fleste trives med arbeid og ansvar. Grunnlaget for trivselen er etikk og moral.

«Gjør mot andre det som du vil at andre skal gjøre mot deg»

- La oss oppføre oss ordentlig
- la oss skjelve mellom godt og ondt
- la oss vise tålmodighet og toleranse
- la oss redusere problemer ved godt samarbeide
- la oss gi trygghet i tilværelsen
- la oss tenke positivt la oss sikre fellesskapet
- la oss sikre et godt liv - ved å være trivelige Rebekkasøstre.

Med trygghet og kjærlighet skal vi gjøre logen/leiren til et godt sted å være. Dronning Elisabeth II sa i sin første tale som dronning: «De sterkeste av alle bånd, er ikke de som nedtegnes i dokumenter, men i hjertene hos de mennesker som har den samme tro og de samme mål».

Vår felles tro på Ordenen og vårt felles mål - er det bånd som binder oss Rebekkasøstre sammen. La oss ta vare på dette bånd og den trivsel dette gir oss!

NP.

På oppdagelsesferd i faraoenes land

Egypt var en av de største sivilisasjonene i verden. De gamle Grekere så på Egypt som en kilde til all visdom. Romerske herskere reiste til Egypt for å beundre monumentene, som for eksempel pyramidene og sfinksen. Egyptiske statuer og obelisker ble sendt for å dekorere Roma. En av verdens mest berømte obelisker ble hentet fra Luxor og står i dag på Place de la Concorde i Paris, 25 meter høy og veier ca. 500 tonn. Hit, til Nilens land, var det Ida og jeg reiste i månedsskiftet februar - mars i år. Å gi en reisberetning fra Egypt på basis av en fjorten dagers seilas og busstur på og langs Nilen, innlagt en to dagers tur til Kairo, er nærmest en håpløs oppgave. Selvsagt, det kan sies enkelt og lett, og dermed har man sagt alt: Nilen er Egypt og Egypt er Nilen! Alt annet innenfor Egypts geografiske grenser, ca. 998.000 km², er omtrent ubetydelige. Landet begynner øverst i Egypt på grensen til Sudan med den enorme Nasser-innsjøen, Aswandemningen. Denne ble bygget med økonomisk hjelp fra daværende Sovjetsamveldet. Aswandammen skulle bli perlen i Nassers statsverk med utbygning av verdens største elektriske kraftverk. Det skulle gi, foruten elektrisk kraft til hele landet, grobunn for industrialisering og øket eksport. Bl.a. ble det investert i aluminiumsindustri som ikke ble særlig suksessfull. Under utbygning av dammen, måtte et helt landområde legges under vann nemlig Nubien. 45 landsbyer forsvant under vannmassene. Tusenvis av mennesker måtte tvangsflyttes. En hel kultur ble borte. Her lå bl.a. det mektige tempel Abu Simbel, bygget av Ramses II for mer enn 3000 år siden. Før man fylte det hele med vann, ble et mektig internasjonalt hjelpearbeid satt i gang for å redde noe av oldtidslevningene. En rekke av de gigantiske statuer ble skåret ut av fjellet og installert 65 meter høyere opp. Nassers kongstanke med Aswandemningen og det enorme kraftanlegg kan man jo i ettertid spinne mange slags tanker om, på både godt og vondt. Nedover langs Nilen, sett fra soldekket hvor vi befant oss, åpenbarte det seg et fan-

tastisk skue på begge sider. Fra elvens bredd er det et fruktbart belte på noen få hundre meter hvor man dyrker først og fremst sukkerrør, korn, grønnsaker og bomull. Mindre enn 5% av jordeierne kontrollerer mer enn halvparten av den dyrkbare jord som således blir oppdelt i mindre parseller og forpaktet bort. Litt lenger ned langs elven ligger byen Luxor med sine mektige minner fra faraoenes Egypt. Først og fremst templene Karnak og Luxortempelet. Å gå på de samme stenheller i disse enorme haller gir en en eiendommelig følelse av nærhet til fortiden som er ubeskrivelig. I Karnaktempelet var vi to ganger. Først på dagen med omvisning. Senere på kvelden til et fantastisk lys- og lydshow. Byen Luxor med sine 350.000 innbyggere ligger på østsiden av Nilen. På vestsiden finner man bl.a. Kongenes dal og Dronningenes dal. Her ble faraoene og deres dronninger gravlagt. Vi besøkte flere av gravstedene, dypt inne i fjellet og kunne beundre den rike utsmykningen og fargene som er like friske tross de forgangne 3 - 4000 år. Men samtlige gravkammerer var opp gjennom årene blitt plyndret for rikdommer og skatter. Unntatt var Tuth Ankh Amons grav som først ble funnet i 1922 av den engelske arkeolog Howard Carter. Skattene fra denne grav befinner seg i Det egyptiske Museum i Kairo.

De som har lest boken eller sett filmen "Døden på Nilen" av Agatha Christie, har etter vår mening fått et godt og riktig bilde av en reise på Nilen om bord i dagens luksusskip. Nilen er en doven elv i den forstand at man knapt kan se at den beveger seg. Så er da også Egypt et meget flatt land. Nilen er landets viktigste naturressurs. 95% av landets 69 mill. innbyggere bor og lever langs elven, og her ligger de største byer, Kairo, Alexandria, Gisa og Aswan. Nilen, der hvor vi opplevde den, omtrent midt på, er ikke stort bredere enn hva Glomma er ved Grønnsund i Eidsberg. Under vår anden uke i Egypt hvor vi hadde en s.k. badeuke ved Rødehavet, fikk vi anledning til en to-dagersstur til Kairo hvor tre hove-

Tuth Ankh Amon

dattraksjoner sto på programmet. Selvfølgelig pyramidene og sfinksen i Gisa, like utenfor Kairo og Det egyptiske Museum. Religionen i Egypt er Islam, d.v.s. 5% er Koptere eller kristne. Det falt oss derfor inn i vår rute også å besøke en moske. Og valget falt på Mohamad Ali-moskeen, den største i Egypt. Den ligger på toppen av et middelaldercitadell, midt i Kairo. Citadell betyr det samme som festning og rent lokalt kan man undres over hvordan man har kommet frem til å kalle stasjonsbygningen i Mysen for "Citadell"! Tilbake til moskeen. Man føler seg underlig fremmed i et slikt gudshus, selv om muslimene tilber den samme gud som kristne, ja, de har til og med Jesus med i Koranen, men der som profet. På den anden side tror vi at muslimene i langt sterkere grad har sin religion med i hverdagen enn hva stort sett den kristne tilhørighet har.

Når man som vi har "vandret" rundt i fjorten dager i oldtidens Egypt, vår kulturs vugge, så er det er ikke til å unngå, men akkurat der og da føler man seg litt kulturelt fattig når man tenker på at det eldste og beste vi kan fremvise i Norge er våre stavkirker som er 7 - 800 år gamle. En tur til Egypt med cruise på Nilen kan vi på det varmeste anbefale. Men vær litt flinkere enn hva vi var, til å repetere Egypts historie, før du reiser.

Hilsen Ida og Frank Lind

LANDET SOM MANGE TOK EN BIT AV

Ungarn eller Magyarszag, som landet lyder på deres eget språk. Men hvorfor det? Et lite, lite land i Øst. For å si det slik på lengde som Mysen til Trondheim.

Men som en vill csárdás har grensene hoppet hit og dit. Men til tider stort og mektig som storhetstiden Østerrike-Ungarn. Andre tider «uttynt» fra grådige «røvere». Men med motet oppe, ga aldri opp, tross alt, de bor i den «lykkeligste brakka» av alle landene i øst (som de sa).

På skolen lærte jeg at Ungarn var et land alle «naboer» tok en bit av. 10 år var jeg vel da dette ble «puttet» i mitt hode. Det gjorde et stort inntrykk på meg. Kan hende var det forut bestemt for meg. For i mitt voksne liv har jeg fått familie og venner der. Reiser til og fra og blitt kjent med landet. Så derfor er det naturlig å skrive om dette, men på min måte.

Historie fra bøker kan en lese selv. Så jeg tar bare av det «øverste lag». Russland var siste «gjest» som trodde i mange år at de var ønsket, kjente ikke sin besøkstid. Men endelig fant de «døra» og kom seg av sted. Mens de var i landet møblerte de med sitt faste inventar, piggråd og sperringer, vaktårn, maskingevær, tanks med mer. Jeg var ikke høy i «hatten» første gang jeg så alt dette. Men en viten å ta med. Så forstår en hvor heldig vi er som har et fritt land å bo i.

Mitt første møte da vi passerte ungarns grense var «gestaposmil» med is i blikket. Kom en redsel-tanke at det var galskap å dra våre to småbarn med. Vår eldste datter på 7 år hadde blitt forklart om at en kunne kontakte norsk ambassade og jeg var forholdsvis trygg som norsk av fødsel. Min far, barnas morfar i nord i høyberedskap med hemmelig kode i tilfelle problemer, følte jeg at helt uansvarlig var vi ikke.

Dette må jeg si ligger 30 år bak i tid. Men dette vi så var ungarernes hverdag. Glemmer ikke, men gjemmer dette bakerst i en «tenkeskuff» og tankene da gikk til familien vår som vi om noen timer skulle møte. Og gleden var stor, vi

var ønsket velkommen av «varme» og gjestfrihet. Slekt hadde forberedt vår komme og viste at bak all denne kontrollen på grensa, denne skremselen, prøvde ungarene å leve et anstendig liv og vi følte at barnebarn, sønn og svigerdatter var dypt savnet og gleden som sagt var stor. Som skikken er ble det kyss på begge kinn, og «gode» omfavnelser. Jeg følte også at ja, dette var hjem for meg også. En opplevelse på hjertelighet jeg aldri vil glemme.

Men tidene forandres, og det har kommet dette ungarske folk til gode. Livet går videre og gleden var stor da vi med våre egne øyne kunne se at den før så stengte «port» var åpen. Vi ble med andre blick og smil ønsket så mye velkommen. Det var ikke fritt for en gledeståre tok sin vei nedover kinnet. Dette var, er historie på høyeste plan, og at jeg har sett dette selv. Denne forandringen. Her blir det fattig å bruke ord ...

Gestaposmilene var vekk. Nå bygget storken sitt bo i vaktårnene, fuglene sang av hjertenslyst. Før hørte jeg aldri et pip av slike lystige «trillere» som en fugl kan skape. Det var nemlig tyst ved grensa før. Nå hører du til og med en CD av nyeste slag. Slikt forekom aldri på de 30 årene vi reiste, før denne «glasnosttiden» kom.

Solen skinner mer muntert og blomster har trengt seg frem der sperringer før stod. Luften er til og med lettere å puste i. Slike følelser kommer i fokus. Håper at dette landet endelig skal få bestemme selv. Ingen liker at andre tar bo i landet ditt. Det har vi vel bevis for i dagens tilstander her og der.

Men så over til en landsby i Syd-Ungarn. Kl. 4 på morgenen drar buskaper ut på saftig beite, enda ved disse morgentimene ligger dugget friskt på gresset for når det lir av dag kommer den kraftige varmen. Men nå beitet dyrene vel fornøyd, så kunne de finne skygge når solen stekte som verst. De blir hentet tilbake av gjeteren, buskaper lengter etter en vannskvett og få levere fra seg deilig melk. Selv stoppet de ved «sin egen port». Det kan vel hende at

en godbit ventet. Der på den samme gårds plass hadde kuene sin kjølige bås som mål.

Jeg tenker på en spesiell gårds plass. Der satt oldemor og raspet mais til høns og gjess. Bestemor var i gang med paprikars til middag og de tynneste pannekaker som for øvrig lyder navnet palazinta, som var så løvtynne at jeg lurte på hvordan en kunne få vendt dem i panna. Med malte valmuefrø blandet med sukker «himmelsk». En annen «pannekake» lignende sak lyder navnet langårs også en «gourmet» stekt i olje. Ja dette hadde vært noe å løpe etter for de syv skrikerungene som hønepøne, hanepane, gamle bestefar og alle de andre som er nevnt i det kjente eventyret vi alle har hørt om.

Videre alle suppene. En ungarer vil helst ha sin suppe hver dag. Det er nedarvet. Det fins et «hav» av gourmetsupper. Her har vi hørt om gullasch. Men «stjerna» er nok ungarsk fiskesuppe. Den har ingenting med vår fiskesuppe å gjøre. Det er mannen i huset som koker den. Det blir som grillingen her i Norge. Det er der mannen høster sine laurbær!! Så også i Ungarn med fiskesuppen. Som sagt der er det mannen som rår ved denne gryta. Denne suppen står øverst på menyen, 1. juledag og ellers i gjestebud er den populær! Sterk som krutt.

Løst fortalt består suppen av karpe, ellers mange små fiskeslag. Men hvert distrikt har sin spesielle oppskrift. Øverst ligger små tørkede paprika. Så det kan være litt av et sjokk for uvante smaksløker den første gangen om den ikke er laget «turistvennlig». Men etter 2-3 spiseskjeer går det bra da er smaksløkene roet ned. Etter hvert lærer du å like den. Den unge fru- en i huset står for den spesielle spaghettien som hører til. Absolutt hjemmelaget.

Ungarns kjøkken består av en fabelaktig matkunst fra generasjoner som taes vare på. (Kaloritabelen leggest langt vekk, i hvert fall som turist).

Reters er en kake, men kan også være middagsmat. Det kommer

an på hva den er fylt med. Den lages av et spesielt hvetemel. Den strekkes ut som en ja, tyggegummi, helt tynn, tynn fra to kanter. En i hver ende strekker. Tar det fyllet du vil ha, rulles sammen som en kringle, stekes i ovnen, lett og sprø. En favoritt. Fyll fra syltetøy, hytteost, kål osv.

Så med riktig «innlegg» kan du også som sagt bruke denne kaken til en lett liten middag. Med et glass vin til smaker det kjempegodt. Kaka blir som det sorte skjørt. Brukes til det meste. Det er også sagt der det er ungarere blir det alltid råd med mat.

Konditoriene er noe for seg selv. Du kunne ikke ane at det fantes slike kaker. Pyntet på all verdens måter i alle farger. Tunge er de heller ikke, lett som «fnugg». En hemmelig kunst må det være.

Så kan en bestemor komme med sine søte barnebarn. Bestemor koser seg med likør, de små med en is. Ikke vet jeg om bestemor satt med likør her på «berget» mitt på formiddagen til og med. Men gode og snille er de, en bestemor med ansvar i blikket. Noe annet kom ikke på tale å ha noen mening om. Slik er den saken.

Videre, en melon, vannmelon blir kjøpt slik: du banker på den for å høre etter en «moden lyd» videre kan du forlange at det blir skjært en kjegleformet topp, om det ikke allerede er gjort. Det for å ta en titt inn i frukten, steinene skal være sorte ...

En ungarer forhaster seg ikke når mat skal tilberedes. Nå ble det mye matprat, men interesserer man seg ikke for dette temaet blir en aldri kjent med Ungarn. De to tingene med mye annet hører sammen.

Dinje, dinje hørte jeg en sen kveld, tung motordur, trodde nesten det var russerne, hadde grenseovergangen i minne. Trodde at nå kom russerne på visitt. I hvertfall marsjerende. For å rettferdiggjøre min frykt var det en av de første gangene jeg var i Ungarn. Men så var det solmodne vannmeloner som ble presentert fra en «sliten» traktor. Og å forholde seg til et annet språk, ja det kan by på misforståelser, det er sikkert.

Felemusikken kan en ikke hoppe over. Bogen kan «sprette» over strengene i en lystig szardas, men også gråte og jamre seg over alt av

lidelse dette landet har opplevet. Generasjoner har lært å uttrykke seg i sang og musikk. Men ha stor respekt for fela. Man overdøver den ikke med sang og skral. Samme hvor god du måtte være eller tro du er til å synge er det meget uhøflig å overdøve fela. I bestefall unnskyldt som at denne turisten visste ikke bedre.

Kan ikke hoppe over hovedstaden Budapest. Donau atskiller bydelene Buda og Pest. Alt dette fakta er det bare å lese om fra historiebøker. Men det du kan se selv på din vandring gjennom byen er en masse. Det er ikke mulig å se alt på en uke en gang. Så dette blir overfladisk. På Pest-siden danner hovedgatene et ringsystem. Budasiden høydedrag. På Budasiden ligger mange av de berømte gamle badene. Pest er vel forretningssiden. Kirkene som det er mange av er en historie for seg. Du kan si at det er mange Nidarosdomer der. Parlamentet som ligger der som et eventyrslott med alle sine tårn. Elven Donau som renner under alle broene. Broer som ser ut som et smykke når alle lys er tent ved mørkets frembrudd. Håndarbeider er det over alt. Men i denne storbyen finner en mengde av de skjønneste av duker, smått og stort og keramikk.

Kafeer, som har sine stamgjester av kunstnere. Komponister skapte sin musikk i dette miljøet. Forfattere skrev sine romaner fra kafebordet, på akkurat «sin» kafe. En spesiell kafekultur en kan lete lenge etter er det meg fortalt med lang historie bakover i tid. Her i hovedstaden finner alle sitt. Her må det bare anbefales å reise og se. Ta en tur opp til Gellerthøyden. Derfra kan du skue ut over byen. Etter mørkest frembrudd når alle lys er på er det også en fabelaktig opplevelse.

Ungarene (Magyarene) har en lang historie. Det sies at de kom fra nord Ural, de levde av fangst og fiske. Da dette minket måtte de forflytte seg. Videre sies det at det ungarske språk er oppbygget som det finske, men allikevel forstår de ikke hverandre. Slik er det at ingen av nabolandene i øst forstår dette språk. Enda Ungarn ligger i midten. Så noe er det vel i denne historie.

I denne tid da vandringen varte skulle de vist nok ha møtt «være»

vikinger og funnet fred med dem, en allianse slik at de ikke skulle bli angrepet i ryggen av de ville vikinger. Så til gjengjeld stoppe krigere som ville nord. Avtalen ble holdt av begge parter sies det på folkemunne.

Det er snakk om 7 stammer som ble de endelige etter som ferden gikk frem. Stammen valgte da en som sin hærfører. Arpad var navnet. Historien er lang og forskjellig. Som sagt en saga på folkemunne. En film på historien er laget. Et sirkelrundt historisk museum viser hele fortellingen et sted på pusztaen.

Inntrengere har kommet og gått, noen måtte de tåle i flere hundre år. Men blandet seg ikke med dem. De var de mektigste stammene da de kom i et stort folkeferd. De har stått «han» av som nordlendingene sier. Ungarene har tatt vare på sin egen kultur, og fått med seg bare det beste av sine «besøkene». Men jeg tar forbehold av at ikke alt er korrekt av det jeg har skrevet, fordi jeg har skrevet om «mitt Ungarn».

Så vil jeg avslutte med en ordentlig gullasch eller på ungarsk gylyas (kveggyrdens mat):

1 kg kjøtt (okse, lam)
2 stk. løk (fin, fin hakket meget viktig!!)
Krydder: salt, pepper, 1-2 ss paprikapulver (rød)
1 tomat
1 gulrot, en persillerot, selleri etter behag
5-6 poteter, grønt fra selleri evt.
Også persillegrønt

I en gryte varmes oljen. Så løken oppi som så vidt glaseres. Kjøtt i terninger, krydder og 3,5 l. vann. Grønnsakene til slutt de siste 15 min. Når suppen er ferdig drysses finhakket grønt oppå suppen. Om en vil kan 2-3 sterke paprika kose seg i noen min. på slutten av koke-tiden. De modigste spiser dem, men de kan taes også på et fat.

Så tar man suppespagettien først i sin tallerken og øser suppen opp. Så ønsker jeg god appetitt.

På ungarsk vil det ønskes slik.

Jò èt vågyat kivànok.

Ingjerd Garai

ÅRSBERETNING 2000

Styret har i 1999 bestått av:
 Harald Remmeid, formann
 Arild Lindbeck, sekr./assessor
 Gunnar Egeberg, styremedlem
 Anne Kirsti Kristiansen, styremedlem
 Ernst Skjerve, styremedlem

Varamedlemmer:
 May Loe Trippstad
 Asbjørn Nævdahl
 Magnus Kvissrud

Generalforsamlingen ble holdt 22. mars 2000.

Det er avholdt 5 styremøter.

Styrets arbeid har vært konsentrert om realisering av utvalgte mål på Nore. Styret fikk laget en plan med forslag til hvordan oppgaven kunne løses. Med både positiv status og økonomisk bidrag fra loggare, ble arbeidet planlagt og gjennomført som dampet av loggarens medlemmer. Det ble også mottatt gatelys langs stikkvegen ned til huset. Styret vil takke alle som bidro, enten det var med arbeidsinnsats eller ved å skaffe rimelige varer av ulikt slag. Det er også gjort en del mindre utvendig vedlikehold på bygningen.

Andre vedlikeholdsutgifter i året er meget moderate.

Styret kjemper ikke til nåens forhold av viktighet for å bedre selvkupets stilling og resultat som ikke fremgår av resultatregnskapet og balansen. Det er heller ikke etter regnskapsrets utgang innrullet forhold som etter styrets syn har betydning for bedømmelse av regnskapet.

Det er ikke ubetalt løn eller godtgjørelse til noen av de tilfellevalgte.

Ved utgangen av året er det 2 aksjonere. Følgende sier mer enn 20 %: Løge Håkon Hiltunen og Løge Cecilie.

Styret har funnet å behandle resultatet av årets drift slik det fremgår av vedlagte regnskap.

Mylene, 31. desember 2000
 6. mars 2001

 Harald Remmeid
 formann

 Ernst Skjerve

 Arild Lindbeck
 sekr./assessor

Til generalforsamlingen i
 A/S Nore

REVISORBERETNING FOR 2000

Jeg har revidert årsregnskapet for A/S Nore 2000, som viser et årsresultat på kr. 238.000 etter skatt. Årsregnskapet, som består av årsregnskap, resultatregnskap, balanse og noter er avgitt av selskapets daglige leder.

Mitt oppgave er å gi enkle selvkupets årsregnskap, regnskapet og behandlingen av dette selvsaker for styret.

Jeg har utført revisjonen i henhold til gjeldende lover, forskrifter og god revisjonspraksis. Jeg har gjennomgått de revisjonsmateriale som jeg har ansett nødvendige for å bekrefte at årsregnskapet ikke inneholder vesentlige feil eller mangler. Jeg har kontrollert utvalgte deler av grunnlagsmateriale som underbygger regnskapsoppgaver og verifisert de berørte regnskapsoppgaver, de økonomiske vurderinger som er fremmet av ledelsen, samt innhold og presentasjon av årsregnskapet. I den grad det følger av god revisjonspraksis har jeg gjennomgått selskapets årsregnskapshistorikk og årsregnskapshistorikk.

Styrets forslag til deltagelse av årsregnskapet tilfelles (de krav selskapet stiller).

Etter min mening er årsregnskapet gjort opp i samsvar med selskapets bestemmelser og gir et troverdig uttrykk for selskapets økonomiske stilling pr. 31.12.00 og for resultatet av virksomheten i regnskapsåret i samsvar med god regnskapspraksis.

Ardin, den 19. mars 2001

 Trygve H. B. Hoff
 revisor

A/S NORE

Resultatkonto 2000

	2000	1999
INDTÆKTER		
Oldens drift:		
Skudaf - Jan Larsen	72.000	72.800
- Lege Mikko Hiltunen	16.000	18.800
- Lege Casilla	15.000	9.600
- Vedligeholdelse	7.000	6.000
- T.L.U.P. Indre Østfold	2.600	2.600
	<u>112.600</u>	<u>100.800</u>
Friwillige bidrag til hegen	25.000	0
For nye lervæb til stuen 1999	2.000	0
	<u>139.600</u>	<u>100.800</u>
Beslutninger	397	366
Indtækt i alt	<u>139.997</u>	<u>101.166</u>
Udgifter:		
Oldens drift:		
Vedligehold	46.545	10.900
Repareringer	21.205	23.978
Komplekse sygter	78.500	13.000
BLegift	4.800	11.500
Arbejdsforlængelse, løn og nyt service m.v	11.000	14.000
Indretning	0	1.827
Generel forsamling	2.900	3.795
Konkurrens - porto osv	1.733	528
Samfundsmæssige	340	220
Ammat	2.423	0
Dvs. udgifter	0	174
	<u>115.591</u>	<u>78.121</u>
Bøndergifter	10.100	12.600
	<u>125.700</u>	<u>91.781</u>
Avdrævet på invester og styre	10.311	10.853
Avdrævet på bræmmeudligningslag	4.121	4.572
	<u>148.132</u>	<u>107.193</u>

Mødet 21. december 2000
20. november 2001

I STYRETTET FOR A/S NORE

Arne Klatt
Arne Klatt
Kasserer

Arne Klatt
Arne Klatt
Formand

Arne Klatt
Arne Klatt
Kasserer

Tyge H. B. Hoff
revisor

A/S NORE

Balanskonto pr. 31.12.2000

	2000	1999
BIENDELER		
Barklædehold	63.663	50.446
Blandemasse "Nore"; Bokført kost	431.071	
Tidligere anværet	168.054	160.056
	<u>1</u>	<u>1</u>
Pyntegræs		
Investor og styre Bokført kost	510.000	
Tidligere anværet	183.782	
	<u>206.312</u>	
Avdrævet 2000	195.501	206.312
Erhvervsudligningslag Afhæftede Statstilgørelsesretter	53.288	
	<u>8.681</u>	
	61.709	
	<u>20.568</u>	
	41.211	
	<u>4.121</u>	
Tidligere anværet	57.899	41.211
Avdrævet 2000	0	6.000
Dobbelte	456.713	463.926
	<u>456.713</u>	<u>463.926</u>
GRUBJODKORNERKAPITAL		
Lån		
Lege Mikko Hiltunen	98.100	98.100
Lege Casilla	93.981	93.981
Den norske Bank	19.309	23.184
Bidrag Sparebank	138.419	145.134
Egenkapital:		
Afgræbning	50.800	50.800
Reservefond	27.800	27.800
Reservefond	26.228	26.228
Fri oparbejdet	456.713	463.926

Mødet 21. december 2000
20. november 2001

I STYRETTET FOR A/S NORE

Arne Klatt
Arne Klatt
Kasserer

Arne Klatt
Arne Klatt
Formand

Arne Klatt
Arne Klatt
Kasserer

Tyge H. B. Hoff
revisor